

ΒΙΒΛΙΟ 4

«ΣΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ, ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ...»

- 4.1 Είπε ὁ Διδάσκαλος: Στὸν οἰκισμό, οἱ τέλειοι ἄνθρωποι εἶναι ἡ ὁμορφιά. Ἄν ἐπιλέξεις τόπο δίχως τέλειους ἀνθρώπους, πῶς νὰ θεωρηθεῖς σοφός;
- 4.2 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Δίχως τέλεια ἀνθρωπιὰ δὲν μπορεῖς ν' ἀντέξεις γιὰ καιρὸ τῇ στέρησι, δὲν μπορεῖς ν' ἀντέξεις γιὰ πολὺ τὴν εὐχαρίστησι. Ὁ τέλειος ἄνθρωπος ἀντλεῖ γαλήνη ἀπὸ τὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ, ὁ σοφὸς ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ.
- 4.3 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Μόνο ὁ τέλειος ἄνθρωπος μπορεῖ ν' ἀγαπάει τοὺς ἀνθρώπους, μπορεῖ νὰ μισεῖ τοὺς ἀνθρώπους.
- 4.4 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Ἄν οἱ προσδοκίες σου στρέφονται πρὸς τὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ, δὲν νοιώθεις μίσος.
- 4.5 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Τὰ πλούτη κι οἱ τιμὲς εἶναι ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος· ἂν ὅμως γιὰ νὰ τ' ἀποκτήσεις δὲν θ' ἀκολουθήσεις τὴν Ὁδό, μὴν τὰ ἀποδεχτεῖς. Ἡ φτώχεια κι ἡ ἀφάνεια εἶναι ὅ,τι μισεῖ ὁ ἄνθρωπος· ἂν ὅμως γιὰ νὰ τ' ἀποφύγεις δὲν θ' ἀκολουθήσεις τὴν Ὁδό, μὴν τ' ἀποφύγεις. Ἄν ὁ ἄριστος ἐγκαταλείψει τὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ, πῶς θὰ δικαιώσει τ' ὄνομά του; Ὁ ἄριστος δὲν παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ οὔτε ὅσο κρατᾷ τὸ φαγητό του. Σὲ στιγμὲς ταραχῆς αὐτὴν ἀσπάζεται· σὲ περιόδους κινδύνου αὐτὴν ἀσπάζεται.
- 4.6 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Δὲν ἔχω συναντήσει οὔτε ἓναν ποὺ ν' ἀγαπάει τὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ καὶ νὰ μισεῖ ὅ,τι δὲν εἶναι τέλεια ἀνθρωπιὰ. Ὅποιος ἀγαπάει τὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ, δὲν θέτει τίποτα ἄλλο πᾶνω ἀπ' αὐτήν· ὅποιος μισεῖ ὅ,τι δὲν εἶναι τέλεια ἀνθρωπιὰ, τὸ φανερώνει μὲ τίς πράξεις του· δὲν ἐπιτρέπει νὰ τὸν πλησιάσει ὅποιος δὲν εἶναι τέλειος ἄνθρωπος. Ὑπάρχει ἄνθρωπος πού, ἔστω μὰ μέρα μόνο, ἀφιερώνει ὅλες του τίς δυνάμεις στὴν τέλεια ἀνθρωπιὰ;

- 4.16 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Ὁ ἄριστος κατανοεῖ ὅ,τι εἶναι δίκαιο, ὁ μικρὸς ἄνθρωπος κατανοεῖ ὅ,τι εἶναι ἐπωφελές.
- 4.17 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Βλέποντας ἕναν ἄξιο, σκέψου πῶς θὰ τοῦ μοιάσεις· βλέποντας ἕναν ἀνάξιο, κοίταξε μέσα σου.
- 4.18 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Ὅταν ὑπηρετεῖς τοὺς γονεῖς σου νὰ εἶσαι ἀπαλὸς στὶς ἐπιπλήξεις. Ἄς βλέπεις πῶς δὲν ἀκολουθοῦν τὶς ὑποδείξεις σου, παρὰ μένε σεβαστικός, μὴν τοὺς ἀντιμιλᾷς. Ἄς σὲ κουράζουν, μὴν δυσανασχετεῖς.
- 4.19 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Ὅσο ζοῦν οἱ γονεῖς σου μὴν ταξιδεύεις μακριὰ· ἂν ὅμως χρειαστεῖ νὰ ταξιδέψεις, νὰ ξέρουν τὸν προορισμὸ σου.
- 4.20 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Ἄν στὰ τρία χρόνια δὲν ἀλλάξει τὴν ὁδὸ τοῦ πατέρα του, μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς εἶναι σεβαστικός γιὺς.
- 4.21 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Τὴν ἡλικία τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας σου δὲν γίνεται νὰ μὴν τὴν ἔχεις στὸ μυαλό σου: ἀφ' ἑνὸς μὲ χαρά, ἀφ' ἑτέρου μὲ φόβο.
- 4.22 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Οἱ Παλαιοὶ δὲν ἄφηναν εὐκόλα τὰ λόγια τους νὰ βγοῦν πρὸς τὰ ἔξω· ἐνοιῶσαν ντροπὴ ἂν δὲν κατάφεραν νὰ τὰ τηρήσουν.
- 4.23 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Σπάνιο νὰ παραπλανηθεῖς ἀπ' τὴν αὐτοσυγκράτηση.
- 4.24 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Ὁ ἄριστος ἐπιθυμεῖ στὰ λόγια νὰ εἶναι ἀργός, στὶς πράξεις ὅμως γρήγορος.
- 4.25 Εἶπε ὁ Διδάσκαλος: Ἡ ἀρετὴ δὲν εἶναι ὀρφανή· ἔχει πολλοὺς γειτόνους.
- 4.26 Εἶπε ὁ Τσι Γύ: Ὅταν ὑπηρετεῖς τὸν ἡγεμόνα, οἱ πολλὲς ἐπικρίσεις ὁδηγοῦν στὴ δυσμένεια. Στὴ συναναστροφή μὲ τοὺς φίλους σου οἱ πολλὲς ἐπικρίσεις ὁδηγοῦν στὴν ἀποξένωση.